

afgive den Forklaring med Hensyn til de omspurgte Udtryk, at Krigsministeriet ikke aflægger eet Regnskab, men forskjellige Regnskaber, nemlig deels for § 9 paa Indtægtsfiden, deels for § 22 og for § 25 „Andre og overordentlige Statsudgifter“, og at derfor det brugte Udtryk „Regnskab er med fornødne Overfigter“ osv. vistnok maa ansees for rigtigt. Maaskee vilde det have været correctere, om der havde staaet: „Regnskabsoverfigter“, men jeg troer dog ikke, at det brugte Udtryk kan misforstaaes. Da det er Statsrevisionens Udtryk, der ere brugte i Indstillingen, har jeg, som sagt, ikke troet at burde tilbageholde denne Bemærkning.

Orenboll: Det er blot en mindre Bemærkning jeg vil gjøre med Hensyn til Indstillingspunktet 4, idet heller ikke jeg finder mig beføiet til at stemme for denne Indstilling. Jeg troer, at de Grunde, som den høitærede Krigsminister igaar angav, være temmelig fyldestgjørende; men der er en Betragtningssmaaade, som ikke er kommen frem, og som jeg troer ikke er ganske ubeføiet, den nemlig, om ikke Krigsministeriets eller rettere hele Militatretatens Regnskabsvæsen er i den Grad compliceret og minutieust, for ikke at sige smaaligt, at Grunden til, at Regnskaberne ikke komme ind i rette Tid, navnlig maa søges dert. Derfor det her var foreslaaet at opfordre Krigsministeriet til at arbejde hen til, at dets Regnskabsvæsen kunde blive saaledes ordnet, at Regnskabet kunde komme ind i rette Tid, saa antager jeg, at jeg vilde være med til at stemme derfor, thi jeg troer rigtignok, at der er Meget tilbage at ønske i den Retning. Jeg er naturligtvis ikke særdeles inde i Regnskabsforelsen, men jeg har netop hørt et Exempel, som jeg ikke skal nægte har forbausset mig, og jeg vil nævne det, da jeg kan gjøre det kort. En Intendant ved en Bataillon har 72 schematiserede Protocoller, som han skal føre med Regnskaber. At der maa være noget Forkeert derved, synes mig klart. Vi andre Embedsmænd, som dog have ligesaa Meget at bestille, have ikke en Fjerdedeel af de Protocoller, og at man til sine Regnskaber skal have 72 Protocoller, det er dog vel stærkt. Sælden ligger altsaa vistnok dert, at Regnskabs-

væsenet ikke er ordnet saaledes, som det burde være, og hvis man vil gjøre en Genstilling til den høitærede Krigsminister om at arbejde hen til en bedre Ordning i den Retning, saa vil jeg være meget tilbøielig til at gaae ind derpaa; men jeg troer, at efter de Oplysninger, vi hørte igaar, kunne vi nok lade være at stemme for Punkt 4.

Fischer: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Fischer: Man maa utvivlsomt med Hensyn til Krigsministeriets Regnskaber, hvis Statsrevisionen da skal behandle dem samtidig med, at den behandler Statens øvrige Regnskaber, komme til det Resultat, at den maa modtage disse Regnskaber saa betimelig, at en saadan Behandling overhovedet er mulig. Dette er en Fordring, der ikke kan opgives. Hvis man vil gjøre den Slags undskyldende Hensyn gjældende, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, men som jo iøvrigt selv udtalte, at han ikke kender nøiere til Krigsministeriets Regnskabsvæsen, hentydede til, da maa man komme til at sætte Krigsministeriets Regnskaber paa den samme Linie, hvorpaa de grønlandiske Regnskaber nu for Diebliffet staae. Dem behandler man jo nemlig først et Aar efter, at Statens øvrige Regnskaber ere afslagte og afgjorte igjennem Statsrevisionen. Kan Krigsministeriet ikke afgive sine Regnskaber med de fornødne Oplysninger i betimelig Tid, da er der ganske vist ingen anden Udvei at foreslaae end den, at Krigsministeriet maa blive et Aar tilbage med sine Regnskaber, og at Statsrevisionen altsaa maa behandle dem et Aar senere end Statens øvrige Regnskaber. Smidlertid vilde jeg dog rigtignok ansee det for meget uheldigt, om man skulde komme dertil.

Krigsministeren: Jeg er fuldkommen enig med den ærede sidste Taler i, at det vilde være meget uheldigt, om man skulde blive nødt til at komme til et saadant Resultat som